

Universitätsbibliothek Paderborn

Decisiones Practicæ Casuum Conscientiæ Selectorum In Praxi, Et Foro Interno Quotidie Occurrentium, Omnibusque, Præsertim Ecclesiasticis, Qui Sui, Et Aliorum Curam Gerunt, Perutilium, Resolutorum

Pars Altera Decisionum Practicarum Casuum Conscientiæ Selectorum In
Praxi, Et Foro Interno Quotidie Occurrentium, Omnibusque, Præsertim
Ecclesiasticis, Qui Sui, Et Aliorum Curam Gerunt, Perutilium, Resolutorum

Leonardelli, Bonaventura

Augustæ Vindelicorum ; Græcii, 1739

Q. 1. Quid faciendum sit Amborsio confessario dubitanti, utrum testator dispositus sit ad absolutionem recipiendam, eò quòd adduci non possit, ut consanguineis suis aliquid in testamento relinquat?

urn:nbn:de:hbz:466:1-41144

QUÆR. I. Quid faciendum sit Ambrosio Confessario dubitanti, utrum Murcius dispositus sit ad absolutionem recipiendam, eò quòd adduci non possit, ut Consanguineis suis aliquid relinquat?

QUÆR. II. An dispositio ad causas pias facta ab existente in statu peccati mortalis, sit ei in statu gratia decedenti profutura?

QUÆR. III. An Legatum relictum Bertha uxori, quamdiu vitam vidualem servaverit, extinguatur, eà Religionem ingrediente?

180 **A**D I. Q. Notandum est, tres dari lineas Consanguineorum, quarum prima est descendendum, secunda ascendendum, & tertia collateralium, inter quos alii sunt hæredes necessarii, alii non necessarii. Hæres ex testamento necessarius dicitur, quem testator in portione legitima instituere cogitur, nisi justam exhæredandi causam habeat, scilicet unam ex illis, quæ numerantur in *Authent. Ut cum de appellat. cognoscitur, cap. 3. & 4.* Hæres verò non necessarius appellatur, quem testator instituere non cogitur.

Hæredes porrò necessarii imprimis sunt descendentes, scilicet filius, nepos, pronepos &c. & his deficientibus ascendentes, videlicet pater, mater, avus, proavus &c. quos proin testator instituere tenetur, nisi urgens, & justa adsit causa exhæredationis. Quòd si nec descendentes adsint, nec ascendentes, collaterales, scilicet fratres, sorores, sororum filios &c. testator per se institue-

re non tenetur, sed de rigore juris instituere potest, quos voluerit, *Instit. de inoffic. testam. vers. soror autem, vel frater, C. eod. tit.* dummodo personam infamem non instituat; nam si hominem infamem institueret, posset frater, vel soror ex eodem patre agere de nullitate testamenti, seu *querela inoffic. testam.* nisi uterini tantum sint, vel & ipsi infames; aut de ingratitude erga defunctum notati, *l. fratres, C. de inoffic. testam.*

Nec obstat, quòd fratres, & sorores ex eodem patre, & legitimo thoro nati succedant ab intestato; nam id non fit, eò quòd sint hæredes necessarii, sed quia leges ita ordinantes fundantur in voluntate præsumpta ipsius defuncti, de qua, cum ex testamento non constet, præsumunt voluisse defuncti, ut sua bona ad extraneos non transeant, sed ad suos proximiores devolvantur, adeoque ad fratres, & sorores, aliòsque proximiores, si alii non adsint magis conjuncti, & propinqui. Unde

In presenti casu ab Ambrosio Confessario, antequam absolutionem impertiat, quærendum, examinandumque erit, an consanguinei illi, quibus in testamento ob inimicitias nihil relictum est, sint aliqui ex descendantibus, scilicet filii, filiorum filii &c. vel ex ascendentibus, ut pater mater, avus &c. quos portio debita privare non potest? anve solummodo collaterales sint? & si ex prioribus aliqui sint, absolvendus non erit, nisi testamentum mutet, & legitimum hæredem instituat, utpote quem tutâ conscientiam defraudare nequit, & privare ea parte, quæ jure hæreditario ipsi competit, & debetur. Si verò consanguinei duntaxat sint collaterales, nec extremè indigentes, non est, cur ei absolutio sit deneganda, hoc ipso, quod Murcius testator tales consanguineos hæredes instituere non teneatur, sed uti possit jure suo, & quem maluerit, instituere, nisi fortè scandalum sit inde oriturum.

Dixi extremè indigentes; nam licet testator juxta leges civiles Consanguineis suis, fratribus, ac sororibus non cogatur aliquid relinquere, attamen jus naturæ postulare videtur, ut illis, si indigentes sint, pars aliqua bonorum relinquatur, ut ex S. Augustino advertit Molanus *c. 20. & 22.* apud Laym. *l. 3. tr. 5. c. 5.* Imò frater in defectum ascendentium, si di-

ves sit, sorori inopi dotem dare cogitur, saltem quæ sit instar alimentorum necessariorum, ut docent Panormit. in *c. pervenit de arbitris, n. 1.* Syl. Angel. Sà; Laym. & alii cum Gloss. in *l. 1. §. sed non nullos, V. præstitit, ff. de tutel. & ration. distrabend. & l. plures, §. cum tutor &c.*

Pro resolutione Q. 2. notandum pariter est cum Dicastill. *D. 2. dub. 20.* opera nostra alia esse, & dici viva, alia mortua, & alia mortificata. Opera meritoria viva sunt opera supernaturalia, quæ ab homine fiunt in Statu gratiæ, quæque non solum valent ad beatitudinem promerendam, verum etiam ad poenam peccatis præteritis debitam delendam, vel mitigandam. Opera verò mortua sunt, quæ fiunt ab homine existente in Statu peccati mortalis, qui, cum careat vita gratiæ, & charitatis, quidquid in eo Statu operatur, nequit Deo esse gratum, & acceptum, sed mortuum dicitur. Opera autem mortificata appellantur illa bona opera, quæ quidem facta sunt in Statu gratiæ, sed per peccatum mortale subsequens, in quod homo incidit, ab affectu præmii sunt impedita, & vim quotamodo amittunt expedite perducendi hominem ad vitam æternam, cujus peccator incapax est. His notatis, ac suppositis.

Ad